

Kenessey Jenő

Négy és féltizedes gazdag muzsikuspálya ért véget: 71 éves korában meghalt *Kenessey Jenő* zeneszerző, karmester, a magyar balettművészet egyik megújítója, a kortársi zene lelkes népszerűsítője.

Budapesten tanult, fiatalon lett az Operaház korrepetitora, majd 1932-től vezénylő karmestere, fáradszató, buzgó támasza *Harangozó Gyulának*, aki ez idő tájt igyekezett friss vért ömlesztetni a magyar balettművészetbe. Ezt a cél szolgálta Kenessey Jenő balett-kompozícióival, a *Csizmás Jankóval*, a *Majálissal*, az újjáformált *Keszkenővel*, a sok sikert aratott *Bihari nótájával*. De mint zeneszerző magasan mindezek fölé emelkedett *Az arany meg az asszony* című — Krúdy ihletéséből fakadt — operájában. A komponista széles körű európai tájékozódására valának e kisopera zenekari színei-effektusai, lírai-drámai akcentusai, a Krúdy-történet légköréhez illeszkedő, azt hűen kifejező, tolmácsoló finom impresz-

zionista hangulatai. Hasonló erényekről tanúskodnak más szerzeményei is, kis- és nagyzenekari művei, kórusai, dalai, s különböző szólóhangszerekre írott darabjai. Vértelű muzsikusként utolsó heteiben is dolgozott: balettet írt — és ismét egy Krúdy-mű, egy novella alapján.

Munkásságának javarésze az Operaházhoz fűződik, de egy évtizeden át vezette a Vasas Művészegyüttes zenekarát is nagy odaadással és megértő szeretettel. Ez éppúgy elválaszthatatlan sokrétű muzsikustevékenységétől, mint az, hogy a harminc év kezdetén koncert-dirigensként az új magyar művek sorát mutatta be, s szerettette meg a közönséggel. Nemes ízlésű, jeles alkotó volt, magasigényű, kitűnő interpretátor. Mindkét feladatkörében sokat, múlhatatlan értékűt adott zene-művészetünknek, s ekként is őrzi meg nevét, munkásságát az újabbkori magyar muzsika históriája.